

РЕШЕНИЕ

№ 1738

гр. София, 20.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 29.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **4553** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.15б и следващите от ДОПК.

Делото е образувано по жалба на Д. М. Д. срещу РА № Р-Р-22221520001923-091-001/12.01.2021г. на органи по приходите в ТД на НАП-С., потвърден с решение № 514/02.04.2021г. на Директора на Дирекция "ОДОП"-С..

В жалбата се твърди, че горепосоченият РА е неправилен, издаден в противоречие на материалноправните разпоредби на закона и при съществено нарушение на процесуалните правила. Органите по приходите са тълкували определени факти и обстоятелства по начин, който противоречи на правилата на формалната и правна логика и който с довел до едно незаконосъобразно определяне на публични задължения за данъчнозадълженото лице. Ревизионният доклад и акт са издадени при особено съществени нарушения на административно-производствените правила и принципи на данъчния процес. Намира, че органите по приходите не са доказали твърденията си по безспорен начин, с логични и последователни мотиви, базирани на годни доказателства и релевантните законови разпоредби. РА не е обоснован и мотивиран. Фактическите констатации и правни изводи са в противоречие със събраните и представени в хода на ревизионното производство доказателства, не са събрани и/или не са разгледани и обсъдени многобройни и от съществено значение допълнителни доказателства. Ревизиращият екип не е успял с допустимите доказателствени средства да обоснове своите твърдения. Счита, че в неговия случай не са налице кумулативно предпоставките на чл.19 от ДОПК и не е съгласен с констатациите на приходната администрация, че всички тези предпоставки са налице.

В случая доказването на отговорността на управителя била сведена единствено и само до приобщаване на издадения на „Мега Сейф Ойл“ ЕООД РА. Счита, че действията на приходната администрация са изцяло профискално насочени, без да се анализират всички доказателства, представени в хода на различните административни производства и говорят или за некомпетентност или за налаган тормоз от страна на приходната администрация. Излага съмнения доколко отразяването на доставки в СД, за които след това не е признат данъчен кредит, съставлява действия по укриване на факти и обстоятелства, които лицето да е било длъжно да обяви пред приходната администрация, вместо да се установи, че управителят е знаел или е следвало да знае, че липсва данъчно събитие, тъй като доставките не са реално извършени, което не е анализирано. Счита, че субективната страна не е доказана. Той не носел вина, че управителят на „Мега Сейф Ойл“ ЕООД по време на издаването на РА не е проявил процесуална активност, не е изложил възражения и не го е обжалвал. Най-сетне не била обоснована връзката между неправилното деклариране и несъбраните данъчни задължения на дружеството. Позовава се на протокол, с който на 23.04.2015г. е предал на новия собственик на „Мега Сейф Ойл“ ЕООД всички активи и наличности, както и документи. Заявява, че нямало доказателства и констатаци, че той лично се е облагодетелствал и продавал активи на дружеството на негово име, не е увеличил имотното си състояние. По отношение на довода, че бил извършил продажба на дяловете си в „Мега Сейф Ойл“ ЕООД след започване на ревизионното производство на дружеството, отговаря, че го е направил, за да реализира други проекти, като към момента на продажбата дружеството не е имало задължения към НАП и продажбата на дялове няма общо с невъзможността на дружеството да обслужва задълженията си, защото активите остават в патримониума на дружеството, като самите ревизиращи в РА са цитирали, че към момента на продажбата дружеството има вземания от клиенти в размер на 3 617 хил. по баланс. Позовава се и на това, че органите по приходите не са установили какво е имущественото състояние на дружеството за процесните периоди, за да се направи сравнение преди и след евентуалното твърдяно укриване на факти и обстоятелства. Казано е, че е образувано изпълнително дело срещу дружеството, но не е ясно какви действия са предприети по това изпълнително дело, както и макар, че е констатирано, че дружеството има несъбрани вземания от клиенти в размер на 3 617 хил.лв., с които също не е ясно какво става. Т.е. не е ясно какво е финансовото състояние на дружеството и дали наистина вземането е несъбираемо, като всичко това води до извода, че не е осъществен фактическия състав на чл.19 и издаденият РА е незаконосъобразен. Не е доказано най-сетне според жалбоподателя това, че посоченото поведение на управителя следва да е единствената причина за обсъжданата несъбираемост на публичните вземания. Искането е за отмяна на РА в обжалваната му част.

В съдебно заседание жалбоподателят, представляван от адвокат Б. поддържа искането за отмяна на РА, счита същия за неправилен и необоснован. Видно от доказателствата по делото, те не установявали предпоставки по чл.19 от ДОПК за реализиране на отговорност по отношение на жалбоподателя, като за доводи по отношение неправилността на ревизионния акт препраща към жалбата и поддържа и моли съда да ги уважи. Моли съдът да отмени акта ведно с всички законови последици от това. Претендира разноски.

Ответникът – директор на Дирекция „ОДОП“-С., чрез юрк. М. моли съдът да отхвърли жалбата като неоснователна. Счита, че спорът е правен относно ангажиране

на отговорност по чл. 19 ДОПК. Позовава се на доказателствата, събрани в хода на ревизията и въз основа на същите се обосновават предпоставки за ангажиране на отговорността по чл. 19 ДОПК. Моли съдът да вземе предвид съображенията, изложени в решението. Претендира разности.

Софийска градска прокуратура- редовно призована не изпраща представител.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е допустима като подадена в срок, след изчерпване на възможността за оспорване на ревизионния акт по административен ред, от легитимирано лице, което има правен интерес да обжалва ревизионния акт.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По фактите:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221520001923-020-001 от 02.04.2020 г., връчена на 22.04.2020 г. и изменена със Заповеди за изменение на ЗВР №Р-22221520001923-020-002/17.07.2020г. и №Р-22221520001923-020-003 от 11.01.2021 г., издадени от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С. /упълномощена със Заповед №РД-01-818/10.05.2019 г. на директора на ТД на НАП С./, е възложено извършването на ревизия за установяване на отговорност на Д. М. Д. за задължения на „МЕГА СЕЙФ ОЙЛ“ ЕООД за корпоративен данък по ЗКПО за данъчни периоди от 01.01.2014 г. до 31.12.2014 г., за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения за данъчни периоди от 01.12.2014 г. до 31.03.2015 г., за данък върху добавената стойност по ЗДДС за данъчни периоди от 01.12.2014 г. до 31.03.2015 г., за вноски за ДОО - за осигурители за данъчни периоди от 01.12.2014 г. до 31.03.2015 г., за вноски за здравно осигуряване /ЗО/ - за осигурители за данъчни периоди от 01.12.2014 г. до 31.03.2015 г. и за вноски за Универсален пенсионен фонд /УПФ/ – за осигурители за данъчни периоди от 01.03.2014 г. до 30.11.2015 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221520001923-092-001/04.12.20120г., връчен електронно на 10.12.2020 г. В срока и на основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК от задълженото лице не е подадено писмено възражение срещу констатациите в РД.

Ревизията приключва с РА №Р-22221520001923-091-001/12.01.2021 г., издаден от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и Д. С. С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен електронно на ревизираното лице на 18.01.2021 г.

С РА, на Д. М. Д. е вменена отговорност на основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК за задължения на „МЕГА СЕЙФ ОЙЛ“ ЕООД в общ размер на 1 147 992,91 лв. /вноски за ЗО - за осигурители в общ размер на 544,40 лв., за КД – 16 052,65 лв., вноски за УПФ – за осигурители - 340,25 лв., за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения - 586,18 лв., за ДДС - 771 020,30 лв., за ДОО - за осигурители в общ размер на 1 221,64 лв. и лихви за забава в общ размер на 358 227,49 лв./ Жалбоподателят оспорва ангажираната отговорност за задълженията на дружеството за данък върху добавената стойност по ЗДДС и за корпоративен данък по ЗКПО.

По отношение на дружеството „Мега Сейф Ойл“ ЕООД е установено, че е образувано

изпълнително дело ИД №№22150000649/2015 г., като към настоящия момент дългът е категоризиран като несъбираем.

Ревизията изисквала документи и обяснения от ревизираното лице, в отговор от Д. Д. е представена декларация за съгласие за разкриване на банкова тайна по притежаваните му лични банкови сметки, входяща в деловодството на офис Б. с вх. № Рвх.К-752/11.05.2020 г. Допълнително са представени и две Обяснителни записки, входящи с вх. № вх.К-2638/27.05.2020г. (л.111 и сл.) и № К.-4639 от 15.09.2020 г. (л.125 по делото). Ревизираното лице посочва, че на 23.04.2015 г. е продал „МЕГА СЕЙФ ОЙЛ“ ЕООД, ведно с цялата оригинална счетоводна документация, поради което не може да представи изисканите от органите по приходите документи. Прилага приемо-предавателен протокол от 23.04.2015 г. подписан между него и Ю. М., с който се удостоверява предаване на документи на „МЕГА СЕЙФ ОЙЛ“ ЕООД и че изисканите счетоводни документи /счетоводни регистри/ на „Мега Сейф ойл“ ЕООД и на „Мега Сейф ойл 55“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] могат да бъдат предоставени от счетоводителя на двете дружества за относимите периоди, а именно от „Транс Финанс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], извършвало счетоводното обслужване.

Сочи, че към момента на прехвърляне на дяловете дружеството не е имало данъчни и други задължения. Изтъква, че му е извършена аналогична ревизия, с която не е доказано проявлението на всички кумулативно изискуеми от закона предпоставки за реализирането на отговорността по чл. 19, ал. 1 или ал. 2 от ДОПК за установени задължения на „Мега Сейф ойл 55“ ЕООД, поради което не следва да му се вменява отговорност за установени задължения и на „Мега Сейф ойл“ ЕООД. Декларира, че установените касови наличности в дружеството са послужили за погасяване на задължения към доставчици, работни заплати и други оперативни разходи и дейности на „МЕГА СЕЙФ ОЙЛ“ ЕООД, косвено доказателство за което е, че срещу него няма заведени граждански и търговски дела от контрагенти или от служители на трудови възнаграждения. Други документи и писмени обяснения по искането не са представени.

Установено е, че ревизираното лице било клиент през ревизираните периоди на съответните банки, от които е изискана и предоставена информация, от които е констатирано, че няма движение по сметките за ревизираните периоди и постъпили суми.

По данните и документите, публикувани в Търговския регистър на Служба по вписванията, органите по приходите са установили, че Д. е бил собственик на капитала на „Мега Сейф Ойл“ ЕООД, считано от 14.04.2013 г. до 23.04.2015 г. С Договор за покупко-продажба от 23.04.2015 г., ревизираното лице е прехвърлило всички дружествени дялове на Ю. М. – албански гражданин, като същият е представляващ и към момента. На 29.04.2015 г. е вписана промяна по партидата на дружеството.

Извършена е насрещна проверка на „Мега Сейф ойл“ ЕООД, резултатът от която е обективизиран в протокол, подробно описан в РД.

Изготвеното за целите на проверката ИПДПОЗЛ е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. Документи и писмени обяснения не са представени.

Органите по приходите са извършили служебни проверки в информационната база данни на НАП, в резултат на което са установили, че дружеството е с установени задължения в особено големи размери, които не са внесени към момента на ревизията. Констатирано е, че за отчетната 2014 г., „Мега Сейф ойл“ ЕООД е подало ГДД по чл.

92 от ЗКПО с вх. №2215И0054829 от 30.03.2015 г., с която декларира дължим корпоративен данък в размер на 16 052,65 лв., който не е внесен в приход на бюджета. На основание чл. 175, ал. 1 от ДОПК във връзка с чл. 93 от ЗКПО за невнесения в срок данък е начислена лихва.

По отношение на задълженията за данък върху добавената стойност е установено, че същите са определени в хода на извършена ревизия на „Мега Сейф ойл“ ЕООД по ЗДДС за периодите от 01.09.2014 г. до 28.02.2015 г., приключила с РА №Р-22221515001452-091-001/08.08.2016 г., връчен на 26.08.2016 г. Същият не е обжалван по административен ред и е влязъл в сила. В резултат на събраните в хода на ревизионното производство на дружеството доказателства, органите по приходите са констатирани, че не е налице доставка по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС и данъчно събитие по смисъла на чл. 25 от ЗДДС по фактури, издадени от „Ол Сийзънс Агротрейд“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и са отказали правото на приспадане на данъчен кредит по всички фактури, издадени през ревизираните периоди в общ размер на 786 470,74 лв., като са начислили и съответните лихви за забава в размер на 121 665,95 лв.

Към ревизионната преписка са приобщени РА №Р-22221515001452-091-001/08.08.2016г. и РД №Р-22221515001452-092-001/24.06.2016г. от извършената ревизия на „М. Сейф О.“ Е., ведно с всички събрани доказателства, както и РА №Р-22002219001308-091-001/05.02.2019 г. и РД №Р-22002219001308-092-001/30.09.2019 г., от извършена ревизия на Д. М. Д. за вменяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК за задължения на „Мега Сейф Ойл 55“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] с обхват – данък върху добавената стойност за периодите от 01.10.2014 г. до 31.01.2015 г., както и РА №Р-22221015001420-091-001/21.10.2015 г. и РД №Р- 22221015001420-092-001/28.08.2015 г. от извършена ревизия на „Мега Сейф Ойл 55“ ЕООД, ведно с приложени доказателства към тях.

От анализа на събраните документи, органите по приходите са установили, че в хода на извършената ревизия на Д. М. Д. за вменяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК за задължения на „Мега Сейф ойл 55“ ЕООД ревизираното лице е декларирало, че на 15.09.2014 г. в качеството на представител и на двете дружества - „Мега Сейф ойл 55“ ЕООД и „Мега Сейф ойл“ ЕООД, сключва договор между тях за търговско представителство по чл. 32-48 от Търговския закон /ТЗ/ за срок от 1 година. На основание сключения договор „Мега Сейф ойл“ ЕООД е информирало своите партньори плащанията по всички последващи фактури на дружеството да се извършват по банковата сметка на „Мега Сейф ойл“ ЕООД с IBAN: [банкова сметка] с основание „По задължение на „Мега Сейф ойл“ ЕООД.

Установено е, че във връзка със сключения договор за посредничество в периодите от 01.12.2014 г. до 31.01.2015 г. по банковите сметки на „Мега Сейф ойл 55“ ЕООД са постъпили суми в общ размер на 15 059 683,39 лв. с основание „по задължение на М. Сейф ойл“ и са извършени банкови преводи в общ размер на 12 969 383,80 лв. с основание „по фактури на М. Сейф ойл“.

Съгласно, приобщени оборотни ведомости и хронологии на счетоводна сметка 503 „Разплащателна сметка“, ревизиращите органи са констатирани, че постъпилите парични средства по банковата сметка на „МЕГА СЕЙФ ОЙЛ 55“ ЕООД са осчетоводени по дебита на сметка 503 „Разплащателна сметка в лева“, срещу кредита на сметка 411 „Клиенти“, като отчетените обороти по сметка 411 „Клиенти“ кореспондират с отчетения кредитен оборот по сметка 491 „Доверители“, а

извършените разплащания с доставчици на същото дружество са осчетоводени по дебита на сметка 401 „Доставчици“, кореспондираща със сметка 491 „Доверители“.

Проследявайки дебитните обороти на банковите сметки на „Мега Сейф ойл 55“ ЕООД е установено също, че Д. М. Д. е изтеглил в брой сума в общ размер на 501 190,00 лв.

Във връзка с изтеглените парични средства в брой за периодите от м. 10.2014 г. до м. 01.2015 г., в хода на извършена насрещна проверка на дружеството, както от „Мега Сейф ойл 55“ ЕООД, така и от Д. Д. са изискани доказателства за целта и последващата реализация на средствата, в т.ч. писмени обяснения, банкови извлечения, оборотни ведомости, главна книга, аналитичности и хронологии на сметките от гр. 50, за да се установи за какво са били използвани изтеглените парични средства и дали това е свързано с дейността на дружеството, както и тяхното осчетоводяване. Такива документи не са представени.

От приобщените оборотни ведомости и хронология на сметка 503 „Разплащателна сметка в лв.“, ревизиращите органи са установили, че изтеглените суми са осчетоводени по дебита на сметка „Каса“, като към 31.01.2015 г. сметката е с крайно дебитно салдо в размер на 445 227,00 лв. и са с характер на чужди за дружеството парични средства и не представляват търговски оборот на „Мега Сейф Ойл 55“ ЕООД, тъй като са с произход извършени плащания от клиенти на „Мега Сейф Ойл“ ЕООД и по силата на сключения договор за търговско представителство и във връзка с чл. 32-48 от ТЗ следва да бъдат отчетени пред доверителя. От ГФО на „Мега Сейф Ойл“ ЕООД е констатирано, че касовата наличност в брой и по сметки отговаря на задълженията към доверители, като към 2015 г. е изчистена.

Предвид изложеното органите по приходите са формирали извод, че са налице съмнения, че изтеглените на каса от Д. М. Д. суми от банковите сметки на „Мега Сейф ойл 55“ ЕООД не са налични в патримониума на „Мега Сейф ойл“ ЕООД, т.е. от управителя са извършени са действия, които водят до намаление на имуществото на дружеството и в резултат - недобросъвестно препятстване на събиране на данъците, като по тази причина не са изплатени данъци или задължителни осигурителни вноски.

С цел установяване последващото разпореждане и осчетоводяване на изтеглени в брой от Д. М. Д. парични суми от банковата сметка на „Мега Сейф Ойл 55“ ЕООД е изготвено Искане за представяне на информация от трети лица №Р-22221520001923-041-034/16.09.2020 г. до „Транс Финанс“ ЕООД, връчено на 21.09.2020 г.

В отговор на искането от счетоводната кантора са представени документи и писмени обяснения, подробно описани на стр. 14-15 в РД.

Съгласно приложените писмени обяснения от дружеството е потвърдено, че от сметката на доверителя са теглени суми в брой от управителя Д. М. Д., които суми са от постъпилите плащания. Посочено е, че тези средства са изплатени на „Мега Сейф ойл“ ЕООД, през месец март 2015 г., съгласно приходен касов ордер и са отразени в счетоводството на дружеството по дебита на сметка 501. Уточнено е, че с постъпилите средства са разплатени задължения към доставчици на „Мега Сейф ойл“ ЕООД. Декларирано е, че цитираните стопански операции са осчетоводени за периода 01.03.2015 г. - 30.04.2015 г. Посочено е, че на 29.04.2015 г. управителят на двете дружества – Д. М. Д. е прехвърлил дяловете си на Ю. М., гражданин на Република А., като при продажбата новият собственик се е запознал с баланса на

дружеството, както и със задълженията за осигурителни вноски и корпоративен данък на „Мега Сейф ойл“ ЕООД. Заявено е също, че след прехвърляне на дяловете, „Транс Финанс“ ЕООД, не носи отговорност за стопанските операции, счетоводните записвания и подаването на данни, отчети, декларации от новия собственик или от обслужващата счетоводна кантора. При прехвърляне на дяловете на дружеството новия собственик е получил всички първични счетоводни документи, както и всички счетоводни справки и декларации за периода, в който Д. М. Д. е бил управляващ и представляващ.

От представените документи от „Транс Финанс“ ЕООД, ревизиращите органи са установили, че съгласно оборотна ведомост на „Мега Сейф ойл“ ЕООД за периода от 01.03.2015 г. до 30.04.2015 г., към 01.03.2015 г. по сметка 501 „Каса в лева“ е отразена касова наличност в размер на 3 721 776,82 лв., осчетоводен е дебитен оборот в размер на 428 459,52 лв., кредитен оборот в размер на 429 499,21 лв., към 31.03.2015 г. сметката е с крайно дебитно салдо в размер на 3 720 737,13 лв. Съгласно аналитичен регистър за същия период на сметка 501, по дебита на сметката са осчетоводени девет броя РКО на обща стойност 428 459,52 лв. на основание – „Получени на каса“. Кореспондиращата сметка е Кредит 491 „Доверител“ - „Мега Сейф ойл 55“ ЕООД. По кредита на сметка 501 са осчетоводени девет броя РКО на основание – „Разплащане по фактури на „Солид Пауър Естейт“ ЕООД, „Нов Бизнес БГ“ ЕООД и на „Бо Инвест 2007“ ЕООД. Кореспондиращата сметка е Дебит 401 „Доставчици“.

Приложени са копия на осчетоводените РКО, хронологичен регистър за периодите от 01.03.2015 г. до 30.04.2015 г. по доставчици, справка за получени и неплатени фактури от „Мега Сейф ойл“ ЕООД към доставчик „Ол Сийзънс Агротрейд“ ЕООД и справка за задължения към доставчици на „Мега Сейф ойл“ ЕООД.

При така представените документи ревизиращите органи са установили, че наличните парични средства в брой към 23.04.2015 г. /датата на продажбата на дружествения дял на „Мега Сейф ойл“ ЕООД от Д. Д. на Ю. М./ е 3 720 737,13 лв. От ГФО на дружеството касовата наличност в брой към 31.12.2015 г. е в размер на 3 721 хил. лв., а задълженията към доставчици са в размер на 8 351 хил. лв.

При извършени служебни проверки в ИМ на НАП, органите по приходите са констатирани, че за ревизираните периоди „Мега Сейф ойл“ ЕООД е имало открити банкови сметки в две банки.

От движенията по банковите сметки на дружеството е установено, че за периода на ревизията няма пренасочвани суми от фирмените сметки към личните банкови сметки на Д. Д..

След съвкупния анализ на информацията, съдържаща се в годишните данъчни декларации, ГФО и в банковите сметки на дружеството, ревизиращите органи са достигнали до извода, че „Мега Сейф ойл“ ЕООД е реализирало достатъчно приходи, позволяващи му да обслужва текущите си задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски.

Въпреки, че е знаел за съществуващите задължения на представляваното от Д. Д. дружество, ревизираното лице не е предприемало действия за

погасяването им, в това число не е предприемал действия за своевременно събиране на вземанията от клиентите.

При така установената фактическа обстановка, органите по приходите са приели, че е налице фактическият състав за възникване на отговорност по чл. 19, ал. 2 на Д. Д. за задълженията на трети лица.

Според ревизиращите е налице първата материално-правна предпоставка по чл. 19 от ДОПК – лицето, субект на отговорността, да има качеството на управител на „Мега Сейф ойл“ ЕООД към момента, към който са възникнали публичните задължения. Безспорно жалбоподателят е бил управител на дружеството през периодите, за които са установени задълженията. Дружеството „Мега Сейф ойл“ ЕООД е задължено лице по смисъла на чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК.

По отношение на втората предпоставка – да е налице поведение, изразяващо се в действие или бездействие, чрез което са укривани факти и обстоятелства, необявени пред органа по приходите или публичния изпълнител, е прието, че също е проявена. Посочено е, че Д. М. Д., имащ качеството на управител и собственик на капитала на „Мега Сейф Ойл“ ЕООД до 23.04.2015 г., е укривал фактите и обстоятелствата за наличните парични средства в касата на дружеството, с което е възпрепятствал събирането на установените с РА задължения за ДДС на „Мега Сейф ойл“ ЕООД и декларирани, но невнесени задължения за КД, данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения, ДОО, ЗО и УПФ в общ размер на 789 765,42 лв.

Установено е, че съгласно подадена от „Мега Сейф ойл“ ЕООД ГДД по реда на чл. 92 от ЗКПО вх. № 2215И0054829/30.03.2015 г., е определена данъчна печалба за 2014 г. в размер на 160 526,48 лв. и дължим данък в размер на 16 052,65 лв. По данни от отчета за паричния поток на дружеството е констатирано, че паричните средства в края на периода 2014 г. са в размер на 3 724 хил. лв., съгласно баланса на дружеството вземанията от клиенти са в размер на 3 617 хил. лв., а паричните средства в брой в размер на 3 724 хил. лв. Независимо от наличието на свободен финансов ресурс дължимият данък по ГДД не е внесен от дружеството по сметка на РБ.

Установено е също, че съгласно оборотната ведомост за м. 03.2015 г. на „Мега Сейф ойл“ ЕООД към 31.03.2015 г. касовата наличност е 3 720 737,13 лв., като същата остава непроменена и към 23.04.2015 г. /датата на продажбата на дружествения дял/.

От изложеното е видно, че дружеството е разполагало с налични парични средства, с които е могло да покрие текущите си данъчни и осигурителни задължения.

Видно от ГФО на „Мега Сейф ойл“ ЕООД касовата наличност в брой към 31.12.2015 г. е в размер на 3 721 хил.лв., но от подписаните на 23.04.2015 г. документи, а именно договор за покупко-продажба на дружествени дялове и приемо-предавателен протокол - между Д. М. П. и Ю. М., органите по приходите са установили, че същите не съдържат изрична информация за предаването на паричните суми.

При тези установени факти ревизиращите са формирали извод, че процесните парични средства в брой са останали в притежание на управителя Д. М. П., което са определили като отклонение на имуществото – финансови средства

от патримониума на задълженото лице. Прието е, че има отклоняване на ресурси на дружеството, в което се съдържа и субективен елемент – недобросъвестно извършени плащания с характер на скрито разпределение на печалбата. С недобросъвестните си действия, според ревизиращите Д. се е разпоредил със средства на „Мега Сейф Ойл“ ЕООД, вследствие на което било налице невъзможност задължения за данъци на дружеството да бъдат събрани. Въпреки наличието на парични средства в особено големи размери в касата на дружеството, с бездействията си управителят е допуснал да не бъдат извършени плащания към бюджета за дължимите и изискуеми публични задължения. В РД е посочено, че в случая управителят Д. Д. е имал финансовата възможност за погасяване на задълженията на дружеството с разполагаема касова наличност в т.ч. и задълженията, определени с РА от 08.08.2016г., издаден в последствие, тъй като същият е отговорен за данъчните задължения на „Мега Сейф Ойл“ ЕООД за ревизирания период, през който същият е управлявал дружеството.

Прието е, че е налице причинно - следствена връзка между умишлените недобросъвестни действия на управителя и едноличен собственик - и последицата от тях - невъзможност да се съберат дължимите данъци.

С вземането на решение за продажба на дружествените дялове и липсата на категорични доказателства за предаването на касовата наличност от Д. М. Й. на новия управител, ревизираното лице в качеството си на управител, умишлено е целял тези действия да доведат до намаляване на имуществото на „Мега Сейф Ойл“ ЕООД и оттам до невъзможността за събиране на дължимите публични задължения от страна на приходната администрация, т.е. субектът е бил наясно относно смисъла и значението на действията си. Подчертано е, че по отношение на извършената ревизия на дружеството „Мега Сейф Ойл“ ЕООД ревизираното лице е знаело за извършването ѝ, представило е писмени обяснения и документи и въпреки това е предприел действия за продажба на дружествени дялове.

Посочено е, че през ревизирания период „Мега Сейф Ойл“ ЕООД е ползвало данъчен кредит от рисков доставчик „Ол Сийзънс Агротрейд“ ЕООД, като чрез включване в дневници за покупки и СД за периода от м.12.2014г. до м.02.2015г., лицето е упражнило правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 764 334, 73 лв., като ревизията на е констатирала, че не може да бъде установено по безспорен начин наличие на доставка по смисъла на чл.6 от ЗДДС и данъчно събитие по смисъла на чл.25 от ЗДДС. Чрез включването в дневниците за покупки на фактури, по които не са налице осъществени стопански операции, управителят умишлено е намалил месечните задължения за ДДС на дружеството, което от своя страна също представлявало системно, методично и съзнателно укриване на данъци, чрез подаване на непълни и неверни СД по ЗДДС.

На последно място е прието, че е налице невъзможност за събиране на публичните вземания от „Мега Сейф Ойл“ ЕООД. Посочено е, че от отговора на директора на дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. е видно, че на дружеството е образувано ИД №22150000649/2015 г., с главница 2 252 524, 72 лв., лихва 1 485 903, 07 лв., като дългът е категоризиран като несъбираем.

При така установената фактическа обстановка е формиран извод за

недобросъвестност у Д. и волево поведение, насочено към избягване на отговорност и плащане на задължения за данъци от „Мега Сейф Ойл“ ЕООД, което от своя страна обосновава и причинно-следствена връзка между действията на ревизираното лице и невъзможността да се погасят задълженията.

Предвид гореизложеното на основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК на Д. М. Д. е вменена отговорност за непогасени данъчни и осигурителни задължения на „Мега Сейф Ойл“ ЕООД в общ размер на 1147992,91 лв. /в това число главница и лихва/, възникнали в период, в който той е управител на дружеството и предвид, че намалението на имуществото, надвишава размера на формираните задължения.

РА е оспорен пред ответника в частта на ангажирана отговорност на лицето за задължения на дружеството за ДДС и КД.

С решение № 514 от 02.04.2021г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП е потвърдил РА в частта, с която на Д. М. Д. е ангажирана отговорност по чл. 19, ал. 2 от ДОПК за задължения на „Мега Сейф Ойл“ ЕООД за корпоративен данък по ЗКПО за данъчни периоди от 01.01.2014 г. до 31.12.2014 г. и за данък върху добавената стойност по ЗДДС за данъчни периоди от 01.12.2014 г. до 31.03.2015 г., ведно с дължимите лихви за забава. Мотивите на органа са, че тъй като с банковите сметки на дружеството „Мега Сейф Ойл“ ЕООД е оперирал единствено управителят им през ревизираните периоди Д., това че с наличните според ГФО парични средства в брой в „Мега Сейф Ойл“ ЕООД са били в размер на 3 720 737,13 лв., т.е. дружеството е могло да покрие текущите си данъчни и осигурителни задължения, но това не е направено. Не било установено от договора и протокола с купувача на дружествените дялове да има изрична информация за предаването на касовата наличност на дружеството „Мега Сейф Ойл“ ЕООД към 31.03.2015 г. в размер на 3 720 737,13 лв., извършената проверка в ИС на Агенция Митници установява, че няма данни за регистриран износ на парични средства в брой от лицето Ю. М. за периода от 23.04.2015 г. до 31.12.2015 г. Не са представени документи удостоверяващи прехвърлянето на касовите наличности на новия управител на дружеството като разписки, приемо – предавателни протоколи и др. Това налагало извод, че процесните парични средства в брой са останали в притежание на управителя Д.. Решаващият орган е разсъждавал върху прехвърлянето на дружествените дялове на „Мега Сейф Ойл“ ЕООД на Ю. М. по номинал, или общо за сумата от 5 000 лв. и тъй като липсва информация за имущественото и финансовото състояние на дружеството към този момент, включително и разполагало ли е същото с някакви активи, то прехвърлянето на дяловете на дружеството по номиналната им стойност следва да се разглежда единствено като действие, насочено към осуетяване събирането на задълженията на дружеството за данъци и осигурителни вноски след възложена ревизия. В случай, че дружеството към момента на продажбата на дяловете му е разполагало с достатъчно средства за погасяване на всички или част от процесните задължения, продажбата на дяловете на жалбоподателя за сумата от 5 000 лв. представлява разпоредително действие по смисъла на чл. 19, ал. 2 от ДОПК. Поведението е намерено за умишлено предприети действия от

управителя, с които да отклони имущество – налични парични средства в дружеството, които при продажбата на дружествените дялове са останали у него и това води до невъзможността за погасяване на последващи задължения, като въпреки наличието на парични средства в особено големи размери в касата на „Мега Сейф Ойл“ ЕООД, с бездействието си управителят Д. е допуснал да не бъдат извършени плащания към бюджета за дължимите и изискуеми публични задължения. Именно Д. взел решение за извършване на отклонението на паричните средства, като последица, от която „МЕга СЕйф Ойл“ ЕООД не е получило насрещна престация, т.е. наличните парични средства в брой на предприятието са отклонени в полза на управителя. Решаващият орган възприема като проява на укриване на факти включването в СД за данъчните периоди /от 01.09.2014 г. до 28.02.2015 г., когато жалбоподателят е управител на „Мега Сейф Ойл“ ЕООД фактури, по които дружеството не е действителен получател на облагаеми доставки – обстоятелство, установено с влязъл в сила РА. ГДД по ЗКПО и СД по ЗДДС са подавани с КЕП на името на Д., той подписвал договори, платежни документи, фактури и други документи, с което се доказва, че той е изпълнявал задълженията си като управител на дружеството и е имал пълен достъп до документите на дружеството за периодите от 01.01.2014 г. до 31.03.2015 г., а такива са отговорностите на управителя съгласно чл.141 от ТЗ. Според решаващият орган ревизираното лице не е изпълнявало управление на дружеството с грижата на добър търговец по смисъла на ТЗ, което в резултат е довело до възникване на задължения към бюджета, като чрез тези свои действия управителят е съзнавал и целял непогасяване на данъчните и осигурителни задължения чрез изграден от него механизъм за отклоняване на активи на дружеството. Решаващият орган е заключил, че за бъде направен извод за наличие на причинно-следствена между поведението на управителя на задълженото юридическо лице и несъбраните вземания, е необходимо да се установят конкретни факти относно имущественото състояние на главното задължено лице /по чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК/. С разпоредбата на чл. 20 от ДОПК законодателят е въвел поредност при насочване на принудителното изпълнение, като е посочил главния длъжник /задължено лице по чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК/, като първи към когото следва да бъдат насочени обезпечителните и принудителните мерки, пред законово встъпилият съдлъжник. В конкретния случай са предприети и насочени своевременно всички възможни действия по принудително събиране към главния длъжник. Съгласно получен отговор от публичните изпълнители на НАП от анализа на имущественото състояние и предприетите действия по категоричен начин се установява, че задължението не може да бъде събрано от задълженото юридическо лице. В заключение решаващият орган намира за установена и неопровергана в производството по административно обжалване на РА, причинно-следствената връзка между недобросъвестното плащане на парични средства от имуществото на „Мега Сейф Ойл“ ЕООД и несъбираемостта на задълженията на дружеството, представляваща последния елемент от фактическия състав на разпоредбата на чл. 19, ал. 2 от ДОПК. Налице е уникалност на каузалната връзка между поведението на управителя и несъбирането на данъчните задължения на представляваното

дружество, като посоченото поведение е единствената причина за несъбираемостта на публичните задължения. Няма погасяване на задълженията на „Мега Сейф Ойл“ ЕООД и към настоящия момент, като следва да се посочи, че заплащането на задължението от основния длъжник води до отпадане на отговорността за третото лице, установена по реда на чл. 19 от ДОПК. Предвид всичко това, решаващият орган е намерил, че в хода на ревизията е установено проявлението на всички елементи от фактическия състав на чл. 19, ал. 2 от ДОПК, обосноваващи реализиране на отговорността на жалбоподателя и е потвърдил РА в оспорената част.

В хода на съдебното производство жалбоподателят оспорва предпоставките на отговорността по чл.19, ал.2 от ДОПК, не сочи нови доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът формира следните **правни изводи**:

Съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК, ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, оправомощен от директора на ТД на НАП, и от ръководителя на ревизията, определен в ЗВР. В случая ревизионният акт е издаден от С. Т. К., възложил ревизията, и Д. С. С. на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, видно от ЗВР и ЗИЗВР, следователно същият е издаден от компетентния съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК орган. Представени са доказателства относно електронните подписи на органите по приходите. Спазена е предвидената в чл.120, ал. 1 от ДОПК форма. Не се констатират и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Спорът се свежда до преценка наличието на предпоставките за ангажиране на отговорността, в случая посочена в РА като хипотеза по чл. 19, ал.2 от ДОПК на жалбоподателя.

Разпоредбата на чл.19 от ДОПК предвижда особен случай на лична имуществена отговорност на лица, явяващи се управители на задължени за данъци и осигурителни вноски субекти - задължени лица по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК. В конкретния случай отговорността на жалбоподателя е ангажирана с твърдение от органите по приходите за наличие на втората хипотеза на чл.19 ДОПК – тази по ал.2 според която управителят носи отговорност за непогасените задължения на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2, когато недобросъвестно извърши едно от следните действия, в резултат на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са погасени задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски: 1. извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните; 2. извърши действия, свързани с обременяване с тежести на имуществото на задълженото юридическо лице за обезпечаване на чужд дълг и то бъде осребрено в полза на третото лице.

Тълкуването на разпоредбата налага извод, че фактическият състав на същата включва следните елементи: 1. Субект на отговорността – управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител или пълномощник; 2. Наличие на задължение на лице по чл. 14, т. 1 или 2 ДОПК,

3. Действие – извърши действията, описани в двете точки на нормата. Действието следва да е извършено недобросъвестно; 4. Причинно следствена връзка - вследствие на това недобросъвестно действие не могат да бъдат събрани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски. В съдебната практика се говори за т. н. "уникалност" на връзката между поведението на третото лице невъзможността да бъдат събрани задълженията. 5. Невъзможност да бъде събрано вземането - чрез допустими доказателствени средства органът по приходите следва да докаже, че дружеството не разполага с имущество, които е в състояние да покрие съществуващите публични задължения. 6. Граници на отговорността - в резултат на недобросъвестното си поведение лицето отговаря за пълния размер на непогасеното задължение.

С оглед на данните по делото между страните не са спорни наличието на следните елементи – 1. че задълженото лице е субект на отговорност поради това, че Д. М. Д. е бил управител на задълженото дружество „Мега Сейф Ойл“ ЕООД за процесните данъчни периоди 01.12.2014г. – 31.03.2015г; 2. че е налице задължение на лице по чл. 14, т. 1 ДОПК - дружество „Мега Сейф Ойл“ ЕООД има публични задължения, установени с влязъл в сила ревизионен акт; задълженията се сочат като несъбираеми по данни от публичния изпълнител. Спорът между страните се свежда до наличието на другите елементи – извършено ли е действие от задълженото лице, покриващо посочените в двете точки на чл. 19, ал. 2 ДОПК и дали това действие е в причинно-следствена връзка с невъзможността да бъдат събрани задълженията. Направеният от органите по приходите извод за наличие на посочените два елемента не се доказва по делото.

В приложимата към спора разпоредба на чл. 19, ал. 2, т. 1 ДОПК действието на имуществено разпореждане е извършване на плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчуждаването на имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните. Действията, посочени от органите по приходите се изразяват в това, че процесните парични средства в брой – разполагаемата касова наличност, са останали в притежание на управителя Д. М. П., което са определили като отклонение на имуществото – финансови средства от патримониума на задълженото лице. Прието е, че има отклоняване на ресурси на дружеството, в което се съдържа и субективен елемент – недобросъвестно извършени плащания с характер на скрито разпределение на печалбата. С недобросъвестните си действия, според ревизиращите Д. се е разпоредил със средства на „Мега Сейф Ойл“ ЕООД, вследствие на което било налице невъзможност задължения за данъци на дружеството да бъдат събрани. Въпреки наличието на парични средства в особено големи размери в касата на дружеството, с бездействията си управителят е допуснал да не бъдат извършени плащания към бюджета за дължимите и изискуеми публични задължения.

Първият спорен въпрос е извършено ли е плащане от касата на дружеството със сумата, представляваща касовата ѝ наличност или друга конкретна сума, в полза на жалбоподателя. Органът не посочва с каква точно сума и кога се е

рапоредил жалбоподателят в своя полза, но тъй като говори за касовата наличност, то се предполага, че става въпрос за цялата. Според пар. 1, т. 5 ДР ЗКПО "Скрито разпределение на печалба" са: а) сумите, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност или превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица, с изключение на дивидентите по т. 4, букви "а" и "б" /доходи от акции, доходи от дялови участия и от други права, третирани като доходи от акции /; б) начислените разходи за лихви (освен ако условията на заема не са уговорени в изпълнение на изисквания, предвидени в нормативен акт), когато са налице поне три от изброените четири условия. Безспорно в случая не става въпрос за начислени разходи за лихви по смисъла на б. „б“.

От събраните по делото доказателства – отчет на паричния поток, обратна ведомост и ГФО са установени (по документи) съответните касови наличности. Няма данни дали и откога точно декларираната като касова наличност сума вече не е налична в дружеството. Ревизираното лице не дава обяснения за това обстоятелство (освен, че предал всички документи с договора за продажба на дружеството на новия собственик и че останалите касови наличности послужили за погасяване на задължения към доставчици, работни заплати и други оперативни разходи и дейности на "Мега Сейф Ойл" ЕООД), не представя и документи, установяващи изплащането на него лично като едноличен собственик на капитала, на свързани с дружеството лица по смисъла на § 1, т. 3 ДОПК или на други лица. От последното следва извод, че липсват доказателства, че сумата е изплатена, начислена или разпределена под някаква форма от управителя/едноличния собственик на капитала/, за да се приеме, че е налице скрито разпределение на печалба или дивидент. Това обстоятелство следва да бъде установено от органите по приходите с надлежни доказателства, а не да се основава на предположение, каквото е направено по същество, че след като сумата я няма в касата (и това не е констатирано), то тя е била разпределена като печалба или пък е останала в патримониума на жалбоподателя. В този смисъл е съдебната практика на ВАС – Решение № 2134 от 11.02.2020 г. на ВАС по адм. д. № 11359/2019 г., I о., Решение № 159/5.01.2018 г. на ВАС, първо отделение, по адм. дело № 5292/2017 г., № 2652/14.03.2023г. по административно дело № 4986 / 2022 г. на ВАС на РБ. Още повече необоснован с доказателства, а само на предположение е решаващият извод на ревизиращите органи, че щом при такава касова наличност дружеството не е заплатило данъчните си задължения, то управителят се е разпоредил с нея, в своя полза.

Действията, описани от органите по приходите се предполагат и не са ангажирани доказателства да са извършени и съответно да съставляват скрито разпределение на печалбата или дивидент или безвъзмездно отчуждаване или на по-ниски от пазарните цени на имущество на задълженото лице. Няма конкретни доказателства за това, че бившият управител, жалбоподателят Д. се е разпоредил със средства от касата по някакъв конкретен начин, няма данни за извършени плащания в негова полза или друго. От движенията по банковите сметки на дружеството е установено, че за периода на ревизията няма пренасочвани суми от фирмените сметки

към личните банкови сметки на Д. Д.. Няма данни и по банковите сметки същият да е внесъл суми относими към твърдението, че ги е присвоил, като ги е оставил в свое притежание. Съгласно Оборотна ведомост за периода 01.03.2015г. -31.03.2015г. на „Мега Сейф Ойл“ ЕООД към 31.03.2015г. касовата наличност е 3 720 737, 13 лв., като същата остава непроменена и към датата на продажбата на дружествения дял на 23.04.2015г., но и към 31.12.2015г. видно от ГФО на „Мега Сейф Ойл“ ЕООД касовата наличност в брой към 31.12.2015г. е в размер на 3 721 хил.лв. Това, че с тези средства не са били заплатени дължимите данъци, не доказва, че управителят се е разпоредил с тях в своя полза, да е направил скрито разпределение на печалбата или друго действие, което да се квалифицира като такова по чл.19, ал.2, т. 1 от ДОПК. Същото се отнася и до довода, че в приемо-предавателния протокол не е описано, че се предава касовата наличност. В протокола е посочено, че всички счетоводни и физически налични материални, нематериални активи и наличности на „Мега Сейф Ойл“ ЕООД се предават от Д. Д. на Ю. М., който ги приема. След като е съставен ГФО на „Мега Сейф Ойл“ ЕООД, а касовата наличност в брой към 31.12.2015г. в размер на 3 721 хил.лв., то това не доказва, напротив опровергава тезата, че през 2015г. има намаляване на имуществото на дружеството, че е намаляла касовата наличност на дружеството, след продажбата на дружествените дялове и заради действия на управителя Д..

Релевантни за отговорността по чл. 19, ал. 2 ДОПК са не всички намаляващи имуществото на задълженото лице действия на разпореждане, а само изчерпателно изброените в разпоредбата. Само за твърдяните от органите по приходите действия се изследва причинната връзка с непогасяването на публичните задължения на юридическото лице по чл. 14, т. 1 и т. 2 ДОПК. За тях са мислими правоизключващи възражения за наличие на други или и на други причини за непогасяване на публичните задължения или за съществуване на обстоятелства, изключващи недобросъвестността при извършване на намаляващите имуществото главния длъжник действия.

Без актът на имуществено разпореждане, извършен от Д. Д. да е конкретизиран, да е доказан и да е от категорията на изброените в чл. 19, ал. 2, т. 1 ДОПК възможни действия на имуществено разпореждане, не съществува основание за ангажирането на отговорността му, така както е посочено от ревизиращите органи по чл.19,ал.2 от ДОПК. Не се установява да са взети парични средства, в това число и като конкретна сума, а от друга страна не попадат в определението за скрито разпределение на печалба или дивидент по смисъла на §1, т. 4 и т. 5, б. „а“ от ДР на ЗКПО, както вече се посочи. В случая не се доказва нито една от посочените хипотези. Няма данни жалбоподателят да се е разпоредил с касовата наличност на дружеството, нито колко, нито в кой момент.

Не е доказана втората хипотеза на чл.19, ал.2 от ДОПК – т.2 извърши действия, свързани с обременяване с тежести на имуществото на задълженото юридическо лице за обезпечаване на чужд дълг и то бъде осребрено в полза на третото лице. В случая не е отчуждено имущество в полза на трето лице – извършена е продажба на дружествен дял на новия управител, което не представлява отчуждаване по чл.19, ал.2, т.2, не

намалява имуществото на дружеството, няма безвъзмезден характер и не покрива предпоставката на извършени действия, описани в двете точки на чл.19, ал.2 от ДОПК. Няма данни плащането на дружествения дял да е станало със средства на дружеството и за негова сметка. Освен това цената на дружествения дял съгласно протокола е 5000 лв., а се търси отговорност за пълния размер на непогасените задължения. Самата продажба по номинал на дружествения дял се сочи като недобросъвестно, но това твърдение не конкретизира действие на Д., което да се подведе по тези по чл.19, ал.2, т.1 и т.2 от ДОПК.

В заключение не се доказва тезата на органите по приходите по чл.19, ал.2 от ДОПК, а именно, че решението за продажба на дружествени дялове и липсата на категорични доказателства за предаването на касовата наличност от Д. М. Д. на новия собственик, Д. умишлено е целял тези действия да доведат до намаляване на имуществото на „Мега Сейф Ойл“ ЕООД и оттам до невъзможност за събиране на дължимите публични задължения от страна на НАП. Нищо от това не се доказва, а само се предполага.

При тези обстоятелства, неправилно органите по приходите са приели, че са изпълнени всички кумулативни условия от фактическият състав за ангажиране отговорността на третото лице – управител по чл. 19, ал. 2 ДОПК. Не са налице част от кумулативните условия от фактическия състав за ангажиране отговорността на жалбоподателя като управител на дружеството в наведената от ответника хипотеза на чл.19, ал.2 от ДОПК - извършено действие от задълженото лице, покриващо посочените в двете точки на чл. 19, ал. 2 ДОПК и това действие, да е в причинно-следствена връзка с невъзможността да бъдат събрани задълженията.

Следва да се отбележи, че в РА не е наведена като правно основание за ангажираната отговорност на жалбоподателя хипотеза по чл.19, ал.1 от ДОПК. Действително, органите по приходите се позовават на подадени СД по ЗДДС и ГДД, които са подписани с КЕП на управителя, но с това не обосновават наличие на хипотеза по чл.19, ал.1 от ДОПК (укриване на факти и обстоятелства), не се позовават на такова правно основание за отговорност на управителя, а изрично посочват чл.19, ал.2 (стр.3 от РА, последен абзац, л.66 по делото). Решаващият орган в решението прави констатация, че „чрез включването в дневниците за покупки на фактури, по които не са налице осъществени стопански операции, управителят умишлено е намалил месечните задължения за ДДС на дружеството, което от своя страна също представлявало системно, методично и съзнателно укриване на данъци, чрез подаване на непълни и неверни СД по ЗДДС“, но посоченото не обосновава хипотеза по чл.19, ал.1 от ДОПК, също така нова такава не е допустимо да се въвежда за първи път при административното обжалване, оп аргумент от чл.155, ал.8 от ДОПК (с решението ревизионният акт не може да се изменя във вреда на жалбоподателя). Ето защо съдът не обсъжда тази хипотеза, макар да са налице данни за една от предпоставките на същата, предвид подавани от дружеството, управлявано от жалбоподателя СД с фактури, документиращи нереални дотавки, понеже органите по приходите не навеждат тази хипотеза в РА и не обсъждат предпоставките ѝ. Съгласно чл.160, ал.6 от ДОПК със съдебното решение не може да се изменя актът във

вреда на жалбоподателя при обжалване, като това включва и въвеждането на ново правно и фактическо основание за облагане по чл.19 от ДОПК, което не е наведено до момента.

По горните съображения РА следва да се отмени като незаконосъобразен в обжалваната част, потвърдена с решението на ответника.

Предвид изхода на делото на жалбоподателя се следват разноски. За доказване извършване на такива единствено е приложена вносна бележка за платена държавна такса от 10 лв., не и данни за платено адвокатско възнаграждение, не е представен и списък с разноски, поради което следва да се присъди единствено сумата на платената държавна такса за обжалването.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – София град, I – во отделение, 6-ти състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ РА № Р-22221520001923-091-001/12.01.2021г. на органи по приходите в ТД на НАП-С., в обжалваната част, потвърдена с решение № 514/02.04.2021г. на Директора на Дирекция "ОДОП"-С..

ОСЪЖДА Дирекция „ОДОП“ - С. при ЦУ на НАП да заплати на жалбоподателя Д. Д. М. с ЕГН [ЕГН] разноски по делото в размер на 10 лв. (десет лева).

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: